

Bună dimineața, Mireaso!

29 aprilie 2009

Teodor Erbiceanu

Scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice a fost ca fiecare ființă creată, de la serafimul luminos și sfânt până la om, să fie un templu în care să locuiască Creatorul” (DA 161).

Scopul lui Lucifer din veacuri veșnice a fost ca fiecare ființă creată, de la serafimul luminos și sfânt până la om, să înceteze a fi un templu în care să locuiască Creatorul. Creaturile, fiind copiii lui Dumnezeu, au în ele însele puteri divine și dezvoltându-se liber la nesfârșit, vor ajunge „ca Dumnezeu” (Geneza 3:5).

Guvernarea cerească implică instalarea sistemului de operare divin prin locuirea Creatorului în mintea creaturii. Instalarea vieții și Legii, prin locuirea Duhului Sfânt în templul Său. Prezența Creatorului este necesară întrucât sistemul de operare divin nu există separat de Creatorul lui.

Guvernarea lui Lucifer implică instalarea în mintea creaturilor a propriului lor sistem de operare. Prin up-datarea și îmbunătățirea la infinit a sistemului lor de operare, susține el, creaturile vor ajunge „ca Dumnezeu.” Scopul heruvimului strălucitor prevede instalarea de către fiii lui „Bill Gates” a propriului lor sistem de operare, fără a mai instala sistemul tatălui, „Windows Xp” și mai ales fără a-l instala și pe „Bill Gates” o dată cu acesta. Revoluționar, nu?

Conflictul dintre scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice și scopul heruvimului strălucitor din veacuri veșnice a declanșat marea controversă din univers și a provocat criza guvernării divine.

Ce s-ar întâmpla cu guvernarea lui Dumnezeu pe pământ dacă, din cei ce zic că-L iubesc și sunt poporul Său, Dumnezeu n-ar găsi nici unul care să accepte să fie făcut „un templu în care să locuiască Creatorul”? Pe nimeni care să-I permită Creatorului să-i locuiască în minte? Pe nimeni dispus să devină, pentru veșnicie, „robul” lui Dumnezeu?

Duhul Sfânt, prin Ellen White, ne oferă răspunsul:

„O criză se arată în marea și îndelungata controversă cu privire la guvernarea lui Dumnezeu pe pământ. Ceva mare și decisiv va avea loc, și aceasta foarte curând. Dacă va mai fi vreo întârziere, caracterul lui Dumnezeu și tronul Său

vor fi compromise” (An appeal to Our Ministers and Conference Committees, 1892).

Ce ai face dacă neprihănitul înger Gabriel, venit de la Tronul universului în misiune sfântă, ar anunța locuitorilor Pământului următoarele:

„Dumnezeu n-a găsit pe pământ pe nimeni din poporul Său - Biserica Adventistă - cu care să poată încheia marea controversă. Pe nimeni dispus să accepte scopul Lui din veacuri veșnice. Creatorul a fost incapabil să demonstreze valabilitatea scopului Lui din veacuri veșnice pe pământ și adevărul declarațiilor Sale. Criza cu privire la guvernarea lui Dumnezeu pe pământ s-a prelungit prea mult și a mai fost o întârziere. Caracterul lui Dumnezeu și tronul Său au fost compromise! Pe pământ, Guvernarea divină - incapabilă să rezolve îndelungata criză - a căzut! ...”

Dar dacă, în mod înfricoșător, îngerul Gabriel ar continua:

„Prin argumente absolute - pe care mintea limitată a omului muritor nu le poate pătrunde - heruvimul strălucitor a reușit să câștige marea controversă din univers. Prin dovezi ce par incontestabile minților cerești, el a reușit să răstoarne deopotrivă sublimul argument al morții Mielului Divin „înjunghiat la întemeierea lumii” (Apocalipsa 13:8) și argumentul ce părea imbatabil al crucii omului din Nazaret. După ce la cruce „în strigătul de moarte al Mântuitorului ‚S-a sfârșit,’ a bătut clopotul de moarte al lui Satana” (GC 503), ulterior, prin dovezi ce au uimit mințile cerești, Lucifer a reușit ca bătăile clopotului universului să anunțe lumilor cerești triumful său. Cu toate că, de la moartea Mielului Divin înjunghiat la întemeierea lumii, prințul întunericului a jucat în ochii universului cu piesele negre, cu toate că la Golgota a rămas aproape fără nicio piesă, totuși acum, la sfârșitul timpului, după ce a capturat Regina adormită, chiar Mireasa Regelui Alb, printr-o ultimă mutare genială din marea controversă, Lucifer a reușit să-L facă șah-mat pe Dumnezeu în ochii întregului univers.

Ființele slăvite în număr de mii și mii de mii care umplu lumile cerești, în cele din urmă i-au dat dreptate prințului de lumină. Ele au înțeles că sistemul lui de guvernare este superior și s-au hotărât să-I ceară lui Dumnezeu să le elibereze de prezența Lui nedorită. Toate lumile cerești au trecut de partea îngerului de lumină și Dumnezeu a rămas singur!...”

Ce ai face dacă îngerul Gabriel ar continua:

„Heruvimul strălucitor a venit în fața universului pentru a-și exprima bucuria că, în sfârșit, făpturile cerești vor fi libere. Acum, că marea controversă s-a terminat, el ne-a rugat să lăsăm neîncrederea, neînțelegerile și vechile animozități și să construim o societate liberă și desăvârșită, fără moarte, în care toți să ajungă ca Dumnezeu.”

Prințul de lumină ne cheamă pe noi, cei ce locuim pe fața pământului, să ne unim cu lumile de sus pentru a trăi veșnic în societatea lui fericită. El ne oferă comorile universului și ne avertizează să nu alegem soarta celui Învins, surghiunul

cu Dumnezeu, căci în acest caz vom fi nevoiți să primim „instalarea” Creatorului în minte, robia veșnică.

Ce ai face în această situație, când tot universul a trecut de partea lui Lucifer? Ce ai alege? Să te dezvolți liber și să ajungi ca Dumnezeu sau sclavia veșnică sub stăpânirea Suveranului universului?

Ce ai face dacă Enoh, Moise și Ilie ar trece și ei, în cele din urmă, de partea îngerului de lumină?

Dacă Însuși Isus din Nazaret S-ar convinge că instalarea Creatorului în minte este sclavie, căci supunerea voinței Lui față de voința Tatălui L-a aruncat mereu în agonie - de exemplu în Ghetsemani, când sudoarea I S-a făcut sânge? Dacă ar declara că, ajuns pe tronul universului, a sesizat capcana genială întinsă sufletului Său și S-a îngrozit de perspectiva de a Se supune pe veci Tatălui? Dacă S-ar înpăimânta de robia veșnică pregătită pentru El conform orânduirii cerești ca, atunci „când toate lucrurile Îi vor fi supuse, atunci chiar și Fiul Se va supune Celui ce I-a supus toate lucrurile” (1 Corinteni 15:28)? Dacă, la tronul Tatălui, Isus Și-ar da seama - la fel ca Lucifer la început, când umbla în mijlocul pietrelor strălucitoare - că fericirea se găsește în libertate și ar trece de partea îngerului de lumină?

Cu cine ai alege să trăiești? Cu prințul de lumină sau cu Surghiunitul universului? L-ai mai lăsa pe Dumnezeu să locuiască în mintea ta? Sau ai prefera să te conduci singur? Ce ai alege? Propriul tău sistem de operare sau un Creator care Se pretinde neprihănit „instalat” în mintea ta și care să te controleze veșnic - așa cum ne-a spus heruvimul strălucitor? Ai mai iubi „neprihănirea” și „scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice”? L-ai mai apăra pe Dumnezeu? Legea Sa?

Răspunsul pe care-l dai astăzi, în Ziua Ispășirii cosmice, te va plasa mâine - în marea criză care va veni peste lumea întregă - sub flamura Tatălui sau a Balaurului. De fapt, răspunsul te plasează chiar acum în singurele grupe ce există pe pământ: „cei ce-L cunosc pe Dumnezeu” și „cei ce nu-L cunosc pe Dumnezeu.”

Aceasta este chiar marea controversă! Iar marea luptă a început chiar așa!

Prin urmare, este „scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice” superior scopului heruvimului strălucitor din veacuri veșnice?

Da sau nu?

Și acum întrebarea întrebărilor:

Ce ai face dacă Însuși Dumnezeu S-ar transforma într-un tiran și ar trece de partea lui Lucifer? Dacă Însuși Dumnezeu ar renunța la Lege și ar abandona „scopul Lui din veacuri veșnice”? Dacă ar propune o nouă ordine universală întemeiată pe scopul lui Lucifer? O reorganizare a cosmosului după modelul și principiile heruvimului strălucitor? Dacă vei fi amenințat că vei fi șters din cartea vieții și vei muri de moartea a doua, dacă nu ești de acord cu noua Sa împărăție?

Ce ai face când nimeni, dar absolut nimeni din univers - nici chiar Dumnezeu - n-ar mai apăra scopul Creatorului din veacuri veșnice?

Ai sta singur împotriva lui Dumnezeu? Împotriva Suveranului universului, a heruvimului strălucitor și a miliardelor și miliardelor de lumi unite în jurul lor? Singur împotriva universului întreg? Ai mai susține că scopul lui Dumnezeu - așa cum a fost el formulat inițial, la întemeierea lumii - este cel mai bun? Ai mai apăra Legea și Viața - ca și când ai fi singurul în univers - așa cum va trebui s-o faci în curând în marea criză care se va abate peste lumea întreagă? Ai mai apăra, de unul singur, „scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice”?

Dacă da, bun venit în marea familie a universului!

Bun venit la nuntă!

Bună dimineața, frumoaso! Bună dimineața, Mireaso! Bună dimineața, Regino!

În mâna Soțului tău, „frumoasă ca luna, curată ca soarele, dar cumplită ca niște oști sub steagurile lor,” îl vei înspăimânta pe adversarul străvechi. Regele tău te va muta pe pătrățica învingătoare - te va înveșmânta cu „in subțire, strălucitor, și curat” - și îl va face șah-mat pe regele întunecat.

Bună dimineața, Mireaso!
